

Warszawa, 28.12.2022 r.

prof. dr hab. inż. Agnieszka Bitkowska
Zakład Zarządzania Produkcją, Procesami i Projektami
Wydział Zarządzania
Politechnika Warszawska

Wydział Zarządzania P.Cz.
Sekretariat

Wpł. dn. ...08.01.2023r.,
Bujcy

RECENZJA

w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Justyny Żywiołek

1. Podstawy formalne recenzji

Podstawą formalną recenzji jest pismo Przewodniczącej Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej dr hab. Agaty Mesjasz-Lech prof. PCz z dn. 25.10.2022 r., informujące o wyznaczeniu mnie do składu komisji habilitacyjnej dr inż. Justyny Żywiołek w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości oraz powierzenie mi funkcji recenzenta.

Do sporządzenia recenzji otrzymałam dokumentację dr. inż. Justyny Żywiołek, w wersji wydrukowanej i elektronicznej, a w szczególności:

1. Pismo Rady Doskonałości Naukowej o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.
2. Pismo Rady Doskonałości Naukowej informujące o wyznaczeniu części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu.
3. Uchwałę Nr 94/2022 z dnia 25.10.2022 r. Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej w sprawie powołania komisji habilitacyjnej.
4. Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości w wersji papierowej i elektronicznej.
5. Monografię naukową: J. Żywiołek, *Zarządzanie zasobami informacji i wiedzy jako determinanta bezpieczeństwa przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa 2020.

6. Autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć w pracy naukowo-badawczej.
7. Pozostałą dokumentację (m.in. oświadczenia o współautorstwie, artykuły, certyfikaty).

Przedłożoną i przygotowaną dokumentacja ze strony Kandydatki powinna zostać staranniej dopracowana, miejscami brak jest należytej dokładności (m.in. pominięty został podpis Habilitantki w Autoreferacie, umowy o współpracy naukowo-badawczej nie posiadają pełnych danych itd.).

2. Podstawowe informacje o przebiegu pracy naukowo-dydaktycznej dr. inż. Justyny Żywiołek

Dr inż. Justyna Żywiołek tytuł zawodowy inżyniera uzyskała w 2009 r., po ukończeniu studiów na kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji, na Wydziale Inżynierii Procesowej Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej. W 2010 r. ukończyła studia magisterskie na kierunku Metalurgia, na Wydziale Inżynierii Procesowej Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej. W 2014 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, nadany uchwałą Rady Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Łódzkiej na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Wpływ zarządzania procesami informacyjnymi na bezpieczeństwo zasobów wiedzy w przedsiębiorstwie*, przygotowanej pod kierunkiem promotora prof. dr hab. inż. inż. Andrzeja Szymonik. Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz (Wojskowa Akademia Techniczna), dr hab. inż. Joachim Foltys, prof. uczelni (Politechnika Opolska).

W latach 2015-2016 Habilitantka pracowała na stanowisku adiunkta na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej w Katedrze Systemów Technicznych i Bezpieczeństwa. Od 2016 do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Inżynierii Produkcji i Bezpieczeństwa na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. Pełniła, bądź pełni następujące funkcje: rzecznika dyscyplinarny ds. studentów od 2016 roku do chwili obecnej; Inspektora Ochrony Danych Osobowych Politechniki Częstochowskiej w latach 2018-2020; członka Zespołu zadaniowego tworzenia polityki bezpieczeństwa Politechniki Częstochowskiej w 2020 roku; członka Zespołu zadaniowego tworzenia studiów BHP drugiego stopnia na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej w 2015 roku; opiekuna studiów podyplomowych – Bezpieczeństwo wewnętrzne oraz Inspektor Bezpieczeństwa Informacji w latach 2017-2019.

3. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez dr inż. Justynę Żywiołek jako podstawa postępowania habilitacyjnego

Dr inż. Justyna Żywiołek jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego wskazała monografię pt. *Zarządzanie zasobami informacji i wiedzy jako determinanta bezpieczeństwa przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa 2020. Recenzentami wydawniczymi byli: dr hab. Mirosław Kwieciński, prof. uczelni (Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego) oraz dr hab. inż. Jacek Łuczak, prof. uczelni (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu). Problematyka monografii wpisuje się w dyscyplinę nauki o zarządzaniu i jakości, koncentruje się nad zagadnieniami zarządzania zasobami informacji, zarządzania wiedzą w kontekście budowania systemu bezpieczeństwa przedsiębiorstwa. Tematyka podjęta w rozprawie jest ważna i aktualna, zarówno z poznawczego, jak i pragmatycznego punktu widzenia, bowiem w literaturze istnieje potrzeba kompleksowych opracowań identyfikujących omawiane zagadnienia zarządzania zasobami informacji, zarządzania wiedzą oraz aspektów dotyczących bezpieczeństwa przedsiębiorstwa. Tytuł monografii budzi jednak pewne zastrzeżenia, bowiem nie odzwierciedla w pełni zawartości merytorycznej publikacji, a „zarządzanie” zostało wąsko ujęte i potraktowane jako determinanta, czynnik oddziaływania. Praca, składa się z wstępu, siedmiu rozdziałów oraz zakończenia (podsumowanie i wnioski), bibliografii, wykazu rysunków, tabel, załącznika i streszczenia, obejmując razem 292 strony.

3.1. Uzasadnienie wyboru problematyki wskazanego osiągnięcia naukowego oraz założenia badawcze

Habilitantka podjęła się trudnego i jednocześnie ważnego z punktu widzenia teoretycznego i praktycznego problemu badawczego, dotyczącego zarządzania zasobami informacyjnymi, zarządzania zasobami wiedzy organizacji wobec zmieniających się warunków otoczenia. Wobec nowych wyzwań, a szczególnie zagrożeń konieczna jest implementacja skutecznych rozwiązań, bazujących na dostępnych zasobach. Skonstruowanie spójnego systemu bezpieczeństwa informacji we współczesnych przedsiębiorstwach stanowi skuteczną i właściwą ścieżkę do minimalizacji ryzyka potencjalnych zagrożeń. We wstępie monografii Habilitantka ogólnie nakreśliła zarys podjętej problematyki, w tym założenia badawcze. Główny problem badawczy został sformułowany w następujący sposób: *Jaka jest relacja pomiędzy kulturą organizacyjną a obecnym poziomem i prognozami zmian bezpieczeństwa informacji i wiedzy oraz jakie są uwarunkowania tej relacji w kontekście tworzenia kultury bezpieczeństwa?*

Następnym zostały sformułowane szczegółowe 4 pytania badawcze, a kolejno cel główny rozprawy: *Analiza, opis i wyjaśnienie uwarunkowań oraz znaczenia wpływu bezpieczeństwa zasobów informacji i wiedzy na tworzenie kultury bezpieczeństwa w przedsiębiorstwie*, co nie koresponduje z tytułem pracy. W dalszej kolejności zgodnie ze schematem W. na str. 10 została przedstawiona dezagregacja celu głównego, z uwzględnieniem celów teoriopoznawczych, empirycznych, metodycznych i aplikacyjnych. Są one bardzo rozbudowane, operują pojęciami, które nie zostały wcześniej zdefiniowane, przyjęte na rzecz rozprawy (np. bezpieczeństwo zasobów wiedzy, kultura bezpieczeństwa, itd.). Następnie Habilitantka postawiła hipotezę badawczą o brzmieniu: *Wprowadzenie kultury bezpieczeństwa w przedsiębiorstwach pozwala na poprawę stanu bezpieczeństwa zasobów informacji i wiedzy przedsiębiorstw oraz weryfikację przyjętych w pracy celów głównych i szczegółowych*. W kolejnym kroku kandydatka sformułowała 12 szczegółowych hipotez badawczych. Autorka ponownie powróciła do zdefiniowania celów szczegółowych, bazujących na hipotezie głównej. Przedłożone podejście powoduje nieuporządkowanie metodyczne i nieczytelny odbiór postawionych założeń. Zaproponowane przez Habilitantkę założenia badawcze, nie zostały sformułowane prawidłowo, obejmują bowiem szerokie spektrum poruszanych zagadnień, ze szczególnym zwróceniem uwagi na kulturę organizacji, kulturę bezpieczeństwa, która z kolei nie występuje w tytule monografii. Hipotezy szczegółowe nie zostały sformułowane prawidłowo, nie wskazując w nich na kierunek wpływu poszczególnych kategorii. W tej części nie zostały wskazane wykorzystywane metody i narzędzia badawcze zastosowane w pracy. Zaprezentowany materiał wstępny rzutujący na przebieg wywodu teoretycznego i empirycznego budzi wątpliwości i niekorzystnie rzutuje na przedłożony materiał w dalszej części pracy. Występują także liczne niedociągnięcia oraz brak precyzyjności w formułowaniu wypowiedzi, które zostały już wskazane przez Recenzenta, ale finalnie nie skorygowane przez Autorkę, (np. ...*W związku z wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej nastąpiły zmiany w ustawie o ochronie danych osobowych oraz funkcjonowaniem UNIDO, s.8*). Reasumując należy wskazać na znaczne merytoryczne i metodyczne uchybienia, co w konsekwencji skutkuje brakiem uporządkowania i konsekwencji w dalszej części pracy.

3.2. Struktura wskazanego osiągnięcia naukowego oraz metodyka realizacja badań

W rozdziale pierwszym, *Zarządzanie informacją i wiedza we współczesnych przedsiębiorstwach* zaprezentowano rozważania naukowe dotyczące podstawowych zagadnień związanych z zasobami informacyjnymi oraz zasobami wiedzy. Habilitantka przywołuje definicje wiedzy według różnych autorów, natomiast dyskusji terminologicznej w

zakresie koncepcji zarządzania wiedzą pomija. W dalszej części omawia systemy informacyjne, klasyfikację systemów, rolę informacji w zarządzaniu przedsiębiorstwem. W kolejnej części została poddaje szczegółowej analizie charakterystykę systemu informacyjnego zarządzania, w tym rodzaje zasobów informacyjnych w przedsiębiorstwie. Ponownie w dalszej części rozdziału Autorka powraca do zarządzania wiedzą, ale dalej nie przeprowadza dyskusji terminologicznej, pojawiają się nie do końca jasne schematy min. rys.1.7 oraz 1.8 w kontekście tworzenia wiedzy, bazującej na informacji. Ponownie przywoływana jest wiedza, jej procesy, nie odnosząc się do podstawowych podejść, czy nurtów w zarządzaniu wiedzą. Następnie charakteryzuje zagadnienia zarządzania wiedzą i informacją w kontekście kultury organizacyjnej. Sposób analizy i syntezy literatury przedmiotu oraz wnioskowania został przeprowadzony niedokładnie, brak należytej staranności i uporządkowania, pojawiają się uchybienia merytoryczno-logiczne.

W rozdziale drugim, *Bezpieczeństwo zasobów informacyjnych i wiedzy w przedsiębiorstwie* Habilitantka dokonała analizy zagadnień bezpieczeństwa, istoty i rodzajów. Następnie poddała analizie organizację ochrony informacji i danych w przedsiębiorstwie. Następnie omówiła bezpieczeństwo w procesach informacyjnych oraz politykę bezpieczeństwa. Rozdział wymaga doprecyzowania i uporządkowania oraz uwzględnienia bardziej aktualnej literatury przedmiotu, gdyż złożoność współcześnie występujących zagadnień dotyczących bezpieczeństwa informacji wymaga szczególnej dbałości i staranności.

W rozdziale trzecim, *Kultura organizacyjna i klimat organizacyjny jako elementy wpływające na wiedzę i jej bezpieczeństwo*, Habilitantka scharakteryzowała wskazane zagadnienia. Zaprezentowała kolejno relację pomiędzy kulturą organizacyjną a zarządzaniem wiedzą, kształtowanie kultury organizacyjnej podporządkowanej zasobom wiedzy. Po czym kolejno powraca do podstaw definicyjnych kultury organizacyjnej, aby rozdział zakończyć krótkim omówieniem kultury bezpieczeństwa. Sposób analizy i syntezy literatury przedmiotu oraz wnioskowania nie został przeprowadzony prawidłowo, wymaga uporządkowania i uzupełnienia o nowsze pozycje literaturowe, także anglojęzyczne.

W rozdziale czwartym, *Kultura bezpieczeństwa jako element bezpieczeństwa przedsiębiorstwa w świetle badań empirycznych*, zaprezentowane zostały głównie założenia metodyczne prowadzonych prac badawczych (tytuł rozdziału nie odzwierciedla zawartości, nie do końca koresponduje z tytułem rozprawy). Habilitantka omówiła badania empiryczne w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, co według mojej opinii nie było koniecznym zabiegiem. Kolejno omówiła charakter badań i problem badawczy, a następnie hipotezy i model badawczy (nie zostało to właściwie uporządkowane m.in. tabela, ramowy plan badawczy, wskazane

metody są faktycznie narzędziami, pojawiają się puste miejsca). W rozdziale zostały zaprezentowane ponownie cel i zakres pracy, jak też organizacja i przebieg badań oraz założenia operacjonalizacji modelu badawczego. Autorka wskazała na realizację badań w latach 2016-18, o liczebności 1569 przedsiębiorstw (z uwzględnieniem, przedsiębiorstw produkcyjnych, usługowych i handlowych). Nie dokonała szerszego omówienia doboru próby, sposobu przeprowadzenia i danych ich gromadzenia (wyszczególniony rodzaj przedsiębiorstw nie został wyeksponowany w rezultatach badań). Wskazała natomiast, iż: *badania zostały przeprowadzone na próbie przedsiębiorstw posiadających jakkolwiek element systemu bezpieczeństwa przedsiębiorstwa, lub chociaż szczerunkowo szkolących swoich pracowników lub ich przedstawicieli w tym zakresie*. Jest to sformułowanie wysoce niejednoznaczne, niedoprecyzowane. Do opracowania wyników badań wykorzystane zostały zaawansowane metody i techniki analizy danych: analizę statystyczną z wykorzystaniem współczynnika korelacji Pearsona. Przygotowany rozdział powinien zostać uporządkowany, rozszerzony i zmodyfikowany o potrzebne informacje dotyczące realizowanych prac badawczych i próby badawczej.

W rozdziale piątym, *Zasoby informacji i wiedzy w kontekście ich bezpieczeństwa w przedsiębiorstwach*, przedstawiono obszernie wyniki badań ilościowych oraz wskazaniu zależności. Autorka koncentruje się na analizie materiału badawczego w zakresie następujących obszarów: m.in. informacje i wiedza chroniona w przedsiębiorstwie, ocena świadomości pracowników pod względem bezpieczeństwa, zasoby informacyjne i ich zagrożenia, zarządzanie kulturą bezpieczeństwa, analiza procesów zarządzania informacją i wiedzą. Prowadzone analizy wyników badań powinny zostać uporządkowane i ustrukturalizowane (np. wybrane tabele obejmują podział na małe, średnie i duże, niektóre z nich uwzględniają poziom kategorii mikro). Pojawiają się ponadto opracowania wskazane jako własne: np. rys. 5.18 oraz 5.19, bazujące, bądź bardzo zbliżone do monografii M. Morawskiego, *Zarządzanie wiedzą. Organizacja-system-pracownik*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław 2006 (m.in. bez powołania się na autora pozycji, rys. 5.2, s. 226, rys. 5.6, s.234 wskazanej monografii). Sposób analizy i prezentacji wyszczególnionych zagadnień został przeprowadzony niedostatecznie, a szczegółowa analiza danych nie jest pełna i uporządkowana. Należy podkreślić, iż zaprezentowane wyniki badań autorskich są niewłaściwie omówione, niosące pewien materiał empiryczny, jest on przeplatany częścią teoretyczną. Brak też płynnego przejścia pomiędzy kolejnymi wątkami, co z kolei zamazuje tok prowadzonego wywodu.

W rozdziale szóstym, *Kluczowe czynniki wpływające na bezpieczeństwo zasobów informacji i wiedzy w przedsiębiorstwie*, zostały scharakteryzowane zagadnienia głównie w zakresie tworzenia systemu bezpieczeństwa w przedsiębiorstwie. Ponadto Autorka zwróciła uwagę na monitorowanie elementów systemu bezpieczeństwa oraz kontrolę stanu bezpieczeństwa, uzupełnione wynikami badań i analiz statystycznych. Następnie zaprezentowała model systemu bezpieczeństwa przedsiębiorstwa. Zaproponowane rozwiązanie wymaga szczegółowego omówienia, przedstawienia dokładnie poszczególnych komponentów, jak też korzyści i ograniczeń, jego zastosowania. Prezentowana treść, jak i forma nie wykazują nowatorskiego podejścia Autorki. Wskazuje, iż model ma charakter funkcjonalny, ale daleki takiego podejścia szczegółowo nie wyjaśnia.

W rozdziale siódmym, *Koncepcja kultury bezpieczeństwa w zakresie informacji i wiedzy przedsiębiorstwa* obejmuje bardzo ogólny zarys omawianej problematyki wraz z Arkuszem oceny kultury bezpieczeństwa przedsiębiorstwa (rozdział liczy 5 stron). Zawarte są tutaj sprzeczne informacje. Bowiem Autorka podkreśla, iż *...żadne z badanych przedsiębiorstw w ocenie właścicieli i autorki nie jest na tym etapie świadomości wiedzy pracowników ani kultury całej organizacji*, a z drugiej strony zaprezentowany jest rys. 7.1 s. 229 w zakresie stanu kultury bezpieczeństwa w zakresie informacji i wiedzy opracowany na podstawie badań empirycznych, w żaden sposób nie omówiony i skomentowany. Powoduje to utrudniony odbiór prezentowanego materiału i niejasność w jego interpretacji. Na ten aspekt zwracał uwagę Recenzent wydawniczy, natomiast nie zostało to w pracy uporządkowane, ani skorygowane przez Autorkę.

W zakończeniu monografii Habilitantka dokonała reasumpcji prowadzonych rozważań i analiz teoretyczno-empirycznych, w zakresie szczegółowego odniesienia do postawionych we wstępie założeń badawczych (pod kątem stopnia ich realizacji). Autorka umieściła w załączniku kwestionariusz ankiety w postaci pytań skierowanych do pracowników w badanych przedsiębiorstwach (tutaj także pojawiają się pewne niedociągnięcia i usterki w formułowaniu pytań i odpowiedzi).

Opracowanie kończy zestawienie bibliograficzne. Wykorzystana w pracy literatura jest obszerna, ale mało aktualna (na co zwracał również uwagę Recenzent wydawniczy) zawiera opracowania zarówno polskie, jak i zagraniczne (zbyt mało pozycji). W związku z powyższym dokonany przegląd literatury, należy uznać za niewystarczająco aktualny i zwierający małą część pozycji, szczególnie w zakresie literatury zagranicznej. Redakcyjna strona przygotowana jest prawidłowo, z odpowiednim przygotowanym materiałem ilustracyjnym, rysunkami i zestawieniami tabelarycznymi.

3.4. Podsumowanie

Reasumując ocenę wskazanego osiągnięcia naukowego dr. inż. Justynę Żywiołek pt. *Wpływ zarządzania procesami informacyjnymi na bezpieczeństwo zasobów wiedzy w przedsiębiorstwie*, należy stwierdzić, że jest dzieło, które wymaga istotnego dopracowania. Autorka powinna ponownie pochylić się nad obszarem teoretycznym, metodycznym oraz empirycznym. Według mojej opinii recenzowana monografia nie prezentuje w sposób kompletny i spójny podjętą problematykę, a przede wszystkim zawiera liczne braki i niedociągnięcia metodologiczne, empiryczne, a rekomendacje przedłożone przez recenzenta wydawniczego nie znalazły odzwierciedlenia w pracy. Pod względem metodycznym monografia nie spełnia wymagań stawianych pracom naukowym - monografiom habilitacyjnym. Rozprawa nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

4. Ocena aktywności naukowej realizowanej w uczelniach, instytucjach naukowych, w tym zagranicznych

4.1. Przegląd dorobku naukowego oraz projektowego

Opublikowany dorobek naukowy dr. inż. Justynę Żywiołek wyszczególniony w dokumentacji obejmuje 86 pozycji: m.in. autorstwo, współredagowanie monografii naukowych, autorstwo/współautorstwo artykułów w czasopismach naukowych, autorstwo/współautorstwo rozdziałów w monografiach, pracach zbiorowych. W obszarze zainteresowań naukowo-badawczych Habilitantki znajdowały się zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa informacji, identyfikacji ekonomicznych aspektów bezpieczeństwa informacji i wiedzy, kultury bezpieczeństwa. Publikacje dr. inż. Justyny Żywiołek koncentrują się wokół zagadnień związanych z zarządzaniem informacją, bezpieczeństwem informacji, co wpisuje się w tematykę rozważań i dyskusji w naukach o zarządzaniu i jakości. Wymiar prowadzonych prac naukowo-badawczych, ma odzwierciedlenie w wydanych publikacjach wieloautorskich, także w licznych pracach wielu w języku angielskim, w międzynarodowych czasopismach i konferencjach (również we współpracy z zagranicznymi autorami reprezentującymi różne ośrodki naukowe na świecie). Dokonując oceny dorobku naukowego Habilitantki należy wskazać, iż przygotowywane publikacje są na dobrym poziomie, publikowane w renomowanych czasopismach oraz prestiżowych monografiach, a kolejne według danych Autorki są w przygotowaniu.

Aktywność naukowo-badawcza Kandydatki, była związana także z uczestnictwem w realizacji projektów. W roku 2022 została powołana na koordynatora zespołu badawczego na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. Szczegółowa informacji na temat innych realizowanych projektów naukowo-badawczych nie została przedłożona w dokumentacji.

4.3. Udział w konferencjach i współpraca międzynarodowa

Dr inż. Justyna Żywiołek brała aktywny udział łącznie w konferencjach naukowych, krajowych i zagranicznych, co zostało potwierdzone licznymi certyfikatami. Kandydatka podjęła współpracę m.in. Parthenope University of Naples, University of Maribor, Hamdard University Islamabad Campus. Efektem współpracy były wspólne przygotowane publikacje. Zaangażowanie w aktywność na rzecz konferencji krajowych i międzynarodowych oceniam pozytywnie, co wskazuje na istotną wartość w rozwoju naukowym i działalności organizacyjnej Habilitantki oraz chęć nawiązywania współpracy z różnymi ośrodkami naukowymi i poszukiwania nowych inspiracji oraz trendów oraz obszarów naukowo-badawczych. Brała aktywny udział w latach 2021-2022 w licznych wyjazdach z zakresu Erasmus plus m.in. w uczelniach w Orleans, Maribor, Ostrawa, Żylna, Praga, Budapeszt. Ponadto zaangażowanie w zakresie współpracy międzynarodowej pozwala stwierdzić, że Kandydatka była członkiem rad naukowych czasopism oraz konferencji, propaguje osiągnięcia własne nie tylko w kraju, ale również za granicą w ramach wystąpień na międzynarodowych konferencjach. Publikuje w czasopismach polskich, jak również zagranicznych. W roku 2021 odbyła staż naukowy na Politechnice Śląskiej. W latach 2015-2020 była zaangażowana w organizację 10 konferencji naukowych.

1.5. Dorobek organizatorski i ekspercki

Habilitantka aktywnie działa na rzecz współpracy Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej z otoczeniem biznesowym. Była inicjatorem nawiązywania współpracy z przedsiębiorcami w regionie, w ramach patronatu biznesowego. W zakresie pracy organizacyjnej na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej brał udział w zespołach i komisjach. Do ważnych osiągnięć Habilitantki można zaliczyć rozwój współpracy z przedsiębiorstwami i innymi jednostkami naukowymi oraz międzynarodową kooperację z ośrodkami naukowymi i akademickimi. Autorka dołączyła umowy o współpracy naukowo-badawczej.

1.6. Podsumowanie

Reasumując, aktywność naukową realizowaną w uczelniach, instytucjach naukowych, w tym zagranicznych oceniam pozytywnie. Habilitantka podjęła współpracę z różnymi ośrodkami naukowymi w Polsce, jak też za granicą, co w konsekwencji prowadziło do publikowania wspólnych artykułów naukowych.

5. Opinia końcowa

Po zapoznaniu się z dostarczonym dorobkiem naukowym Habilitantki oraz całością dokumentacji związanej z postępowaniem habilitacyjnym stwierdzam, że uzyskane osiągnięcia dr inż. Justyny Żywiłek nie spełniają wymagań określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668) koniecznych do uzyskania awansu naukowego. W konsekwencji nie pozwala mi na poparcie wniosku o nadanie dr inż. Justynie Żywiłek stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

prof. dr hab. inż. Agnieszka Bitkowska

